

Priny d'olena 168-1-1991

Estimats 105. Preparats a veia bona noticia; el
primer dia de l'any en vam fer una reducció
i, comparada amb la precedent la conversa es
ven considerablement reduïda. Malgrat els accidents,
i la poca intensitat amb que vam fer la
aspiracions - en mateix dia, un mitjà de
90 minuts al dia, i amb lesse noves de menys 10-
105 aguant més de Ronalds no han estat
impugnats. Verran fins en ambició aquest
canvi, si per separació sense entalcanes.

Vam altra novetat. Alguns d'altre en referència en
Vicens per dir-me que l'expedient de Responsa-
bilitat política de Sagala sustre - ja ho veiem!
ha estat fallat i la reinterin si dissonants
perpetua de multa. No se havia postat més d'
aquest afer en els dos anys llarg que si ha
auroscat perquè separament li haurien donat
més transcendència de la que tenien. A pesar
no li ha estat altra notitia que fer uns
poders notariats a favor de Anton Riantell, i l'altre
plana, i de altre comandos designats pel 12

Maten, a Barcelona. Aquest darrer Sanyar ha estat
particularment bo per a Seguri. Aquest queda encara
amb la meua dona per a altres partides.

Suposo que la dita toana ja a ha amb vosaltres.
Gràcia que en un altre que no en sentim! Jo
us sentia perfectament a tu i el Sr. R., i en
vostres quedau sense de tant cuidar. I que content
vostres estar de saber que heu arribat a Oseja!

Així vol dir que heu pogut sentir una colla
de defalls que, per peces menudes, la que més
completa, i heu pogut sentir com vivim i ens
tenim companyia en aquest país de nois. I també
me ha agradat perquè en la suposició que si p'has
decidit a fer-ho sola - aquest viatge en un temps
de tan fud. si que realment està bastant
compagat, i, en fi, que econòmicament
us poden permetre algun gust.

~~Per~~ Naturalment, jo he escrit a la
Mareceta petita que em haurà també un correu
de motxilla para; de Montpeller. Tot en la
agradat molt. Per cert que, segons ella dir, no
us p'assiu que el gran d'intimitat i
de confiança a que heu arribat amb la

Maria i la Mercè per tan gran. Comença que us
contà d'imaginar la sangoneta Blanca fent amb
les espines del peix, i la Mercè apoderant-se
pifjant. I així és el de mercè. Et més apadable, i
que qui més meravellosa en sembla, és el bon de
l'anglaterra, que no esclou el capote, i de veritable
l'entencitat amb que la senta entam men. No sé
per insensible ni mesell; i per donar una idea de
com en sentu estimat no us diré una que, a
vegades, em responc a trobar quasi natural pot
el que ella tan per mi. Tan en família en sentu
entat elles. Si algun dia no em trobo bé, o tinc
poca gana, per no inquietar-la he de dir-li
davant d'ella com davant d'un parell d'antena
triqués xites. Ja està dit tot!

He llegit Ornologia et Recreació i m'interessa
molt. Són uns temes tan apassionants. Els llibres per
començar, tant es de jove com es de Maria i Mercè,
no van ambent, m'animaran volublement. És curiós
que ho entencen. Si tinc el temps de la certificant,
demic reclamar.

D'acord amb el teu judici sobre la tua poesia
en vida d'acordament. Únicament, potser tarda i Vós
m'apoda més que també apodanta a tu i potser no pels
seus ments però sí per que si una de les que
més tencis i més resoltament m'ha costat d'acordar.
A la nit és un aguent. Fa molts anys que em conta.

per dir els dos últims versos que són molt bonics, i de tant en tant m'incorpo de trobarlos un acompanyament sense haver recitat bé els versos. Quan veig encara que en semblava haver-me'n oblidat. Però jo he vist que no. Tan edat és una cosa molt rara. Veig voler començar una mica del teu habitual, i jo mateix no sé que pensar-me. Hi ha algun vers que m'agrada, però el conjunt en sembla lucifer.

T'envio tres peces que són tres retrats. El primer, és una menja simpatiquíssima que em veia i que és d'una simplicitat encantadora. No hi ha un detall que no m'estranyi. La segona és la Maria, que entre les seves múltiples facies té la de dir els versos estupendament. El tercer, més modest, és com un retrat de la Maria, l'Esperança i la Maria.

M'afalaga molt la simplicitat de P. G. Veig que la toca d'altre veu abitant! Ja me'n tindran el coment.

Es veu que la carta de la Maria M. no és gens encantadora. Certament, no són uns moments que m'inviten gaire a fer el salt. Tot és incert, aquí i allà, i em penso que veien les coses bé, tal com veia el pare en la seva carta. Aja, una abraçada a!

Maria

Però l'Alfons va venir per mi; va pujar a veure-me. Està fort i maco, però avorrit!